

2011.

Augusztus 20. Államalapítás, Szent István ünnepe

Tisztelt Plébános Úr!

Kedves Varsányiak!

Tudjuk valamennyien, hogy maga az államalapítás nem az ünnepről, hanem munkáról, sok és kemény munkáról szólt. Tudjuk azt is, hogy nagy királyunk elgondolásait, döntéseit sok tényező nehezítette. Sokan reménykedtek akkor mind a király, mind az ország bukásában, zsákmányra éhesen várták, hogy rávethessék magukat egy kedvező pillanatban. Nem lehetett könnyű így alkotni. Mit érezhetett vajon István, amikor tulajdon vére, nagybátyja támadta hátba a hatalomért éhesen, mondván: én vagyok a jövő. Megfordult-e a fejében, hogy feladja művét és elkullogjon Koppány fenyegetőző hada elől? Nem, Tisztelt Varsányiak. Nem hátrált meg s a történelem fényesen igazolta ezt a bátorságot. Szinte valamennyien kerülhattünk már ilyen helyzetbe. S ahogy Szent István királyunk emelt fővel, szilárd hittel állt Koppány előtt, úgy kell nekünk is összefogással kitartanunk a munka becsülete és hitünk mellett.

Sok évszázaddal később, nemzetünk sorsának egy nagy fordulópontján így fogalmazta ezt meg a legnagyobb magyar: Széchenyi István: „Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen.” Varsány község Polgármestereként azt gondolom, hogy erre a szemléletmódra van talán legnagyobb szüksége településünk lakóinak. Csakis így lehet hatékonyan, tiszta szívvel dolgozni családjáért, hazájáért, falujáért, s csakis így lehet tiszta szívvel, őszintén együtt ünnepelni, méltón az elődökhöz, méltón Szent István királyunkhoz.

Ünnepeljük az ezredéve szántó, vető, arató parasztembert. Ünnepeljük a vérét értünk, a XXI. század emberéért kiontó katonák sok évszázados hosszú sorát és ünnepeljük a magyar anyát is, aki nevelt földművest, katonát, orvost, tanárt és megannyi munkás kezét.

Szeretek életrajzokat olvasni, szeretem azokat a magyar sorsokat megismerni, amelyek végigkövetik egy élet folyását, melyek által egy újabb építőelemmel gyarapodik közös hazánk. Mekkora könyvtár fogadhatná vajon be minden olyan ember tanulságos, verejtékkal teli, küzdelmes életét, aki Szent István kora óta tette és teszi a dolgát. Nincs ilyen könyvtár. De ma, ma megtehetjük, hogy emlékezünk rájuk. Itt vannak velünk, itt vannak mindannyiunkban. Lelkünkben, gondolatainkban, mint egy édesapa vagy édesanya vagy akár nagy- és dédszülők. És itt vannak most velünk kézzelfoghatóan is.

Végignézve a településünkön büszkén állhat meg az új kenyér mellett minden Varsányi. S mint ahogy oly sok mindent jelent most ez a kenyér- mindegyikünknek egy kicsit mást- számomra, itt Önök előtt állva elsősorban Varsányt jelenti. Ahogy minden nap kell az asztalra az új kenyér, úgy kell megújulni településünknek is időről-időre. Sokáig termeltük ezt kenyeret, dagasztották szorgos kezek és most kisült, Baráth Lászlóné kemencéjében.

Az elkövetkező időszakban is munkára hívom Varsány Község lakosságát, hiszen közeleg az újabb vetés ideje. Induljunk hát, tegyük a dolgunkat Varsányért, hogy egy év múlva ismét emelt fővel állhassunk meg a MI KENYERÜNK mellett.